

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Tamarou Škorpilovou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **Zdeňky Marešové**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] zast. JUDr. Radomilem Mackem, advokátem se sídlem Lanškroun, Máchova ul. 58, proti žalovanému **Jiřímu Marešovi**, nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] zast. JUDr. Josefem Filipem, advokátem se sídlem Ústí nad Orlicí, Komenského 156, o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů

t a k t o :

I. Z věcí, jež měli účastníci v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, se přikazuje do výlučného vlastnictví žalobkyně:

- dům čp. [REDACTED] v [REDACTED] na stavební p.č. [REDACTED], stavební p.č. [REDACTED], pozemková p.č. [REDACTED]	1.400.000,- Kč
- obývací stěna	7.800,- Kč
- sedací souprava	1.400,- Kč
- kuchyň AROMA	14.200,- Kč
- kuchyňský stůl, 4 židle	3.800,- Kč
- lednička Calex z roku 1996	7.200,- Kč
- sedací souprava	1.200,- Kč
- automatická pračka Whirpool	8.100,- Kč
- ložnice	6.900,- Kč
- zahradní proutěný nábytek	4.650,- Kč
- kotel Brutar	1.200,- Kč
- lustr	1.400,- Kč
- lustr	1.300,- Kč
- zrcadlová skříň	10.600,- Kč
- sada ovčích dek	8.100,- Kč

tedy majetek v celkové hodnotě

1.477.850,- Kč

II. Z věci, jež měli účastníci v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů, se přikazuje do výlučného vlastnictví žalovaného:

- mikrovlnná trouba ruská	200,- Kč
- lednička Calex z roku 1978	200,- Kč
- mraznička Calex	1.360,- Kč
- video SANYO	7.860,- Kč
- barevný televizor Tesla Color	5.700,- Kč
- videokamera z roku 1994	3.680,- Kč
- satelit	2.740,- Kč
- rádio CR-95 CD	1.230,- Kč
- koberec	1.970,- Kč
- pánské jízdní kolo Fort	4.060,- Kč
- sada ovčích dek	8.100,- Kč
- sada ovčích dek	8.100,- Kč
tedy majetek v celkové hodnotě	37.100,- Kč

III. Tmavý nábytek do dětského pokoje, jedna sada ovčích dek se přikazují do podílového spoluvlastnictví účastníků, každému jednou polovinou.

IV. Návrh, co do vypořádání objektu čp. ■■■ na st.p.č. ■■■ a ■■■, st.p.č. ■■■, č. ■■■, p.p.č. ■■■ v k.ú. ■■■, žehličky, videokazet a CD, mikrovlnné trouby Moulinex, video Panasonic, barevného televizoru Sony, přenosného televizoru Sony, radia Panasonic, radia Sony, sady nožů Zepter, poklice Zepter, systému Vacsy, garážových vrat, varné desky V 44, horkovzdušné trouby, nádoby Zepter, dámských hodinek Citizen, masážní palice, 2 kusů zlatých snubních prstenů, zlatého dámského prstenu, osobní váhy, světlého dětského pokoje, vysavače Eta, vysavače Rainbow, přímotopu Zepter, perličkové koupele, masážní podušky, masážního strojku Zepter „želva“, masážního strojku Zepter na zeštíhlení nohou, šlapacího kola Zepter, 2 postelí s úložným prostorem, elektrického psacího stroje, míchačka o obsahu 150 litrů, benzínové strunové sekačky na trávu, benzínové sekačky na trávu, elektrických nůžek na plot, zahradního krbu, telefonu a faxu Panasonic KX-F 230, přenosného telefonu Panasonic KX-T 9100, videokamery z roku 1997, kávovaru Moulinex, mixéru a odšťavňovače, počítače s tiskárnou a reproduktory, jízdního kola Author Philadelphia, trekingového pánského jízdního kola Fort, horského kola Fort, 2 kusů dámského kola Eska, 2 kusů kufrů Zepter, dámského kožichu $\frac{3}{4}$ délky, koženého křesla, pracovního stolu, se zamítá.

V. Do vlastnictví žalobkyně se přikazuje podíl ve společnosti AB Drogerie s.r.o. se sídlem České Budějovice, Hraniční 6, IČ 63911396 ve výši 16.900,- Kč.

VI. Do vlastnictví žalobkyně se přikazuje podíl na podniku Zdeňka Marešová IČ 43526331 ve výši 0,- Kč.

VII. Do vlastnictví žalovaného se přikazuje podíl na podniku Jiří Mareš IČ 44462182 ve výši 583.000,- Kč.

- VIII. Žalobkyni se přikazuje k doplacení nesplacený zůstatek stavební půjčky u ČS a.s. ve výši 69.417,33 Kč.
- IX. Účastníkům se přikazují k doplacení nesplacené zůstatky půjček ze smluv o půjčce z let 1982, 1986, 1993, 1995, 1996 a 1997 uzavřených s [REDACTED] v celkové výši 200.000,- Kč, a to každému z účastníků jednou polovinou.
- X. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na vypořádacím podílu částku 402.616,35 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- XI. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
- XII. Žalobkyně je povinna nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 10.809,35 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- XIII. Žalovaný je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 8.809,35 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- XIV. Účastníci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit soudní poplatek ve výši 56.143,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se svým návrhem ze dne 16.3.1998 domáhala u zd. soudu vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví účastníků (dále jen BSM), když BSM bylo zrušeno, účastníci se o vypořádání nedohodli. Uvedla, že do BSM náležely nemovitosti, a to dům čp. [REDACTED] v [REDACTED] na stavební p.č. [REDACTED], stavební p.č. [REDACTED], pozemková p.č. [REDACTED], dále movité věci, a to obývací stěna, sedací souprava, kuchyň AROMA, kuchyňský stůl, 4 židle, lednička Calex, sedací souprava, automatická pračka Whirlpool, ložnice, mikrovlnná trouba, lednička Calex, mraznička Calex, video SANYO, barevný televizor Tesla Color, videokamera, satelit, žehlička, rádio CR-95 CD, sada nožů Zepter, poklice Zepter, systém Vacsy, garážová vrata s ovládáním, varná deska, horkovzdušná trouba, nádoby Zepter, dámské hodinky Citizen, masážní palice, 2 kusy zlatých snubních prstenů, zlatý dámský prsten, osobní váha. Každý z účastníků měl vlastní firmu. Ke dni zániku BSM měli účastníci společné dluhy, a to z titulu stavební půjčky u České spořitelny a.s. Ústí nad Orlicí s nedoplatkem 67.000,- Kč, z titulu půjčky od [REDACTED] na zařízení domu čp. [REDACTED] v [REDACTED] ve výši 780.000,- Kč, z titulu půjčky od [REDACTED] na stavbu domu čp. [REDACTED] v [REDACTED] ve výši 120.000,- Kč. Žalobkyně použila částku 30.000,- Kč získanou před manželstvím se žalovaným formou prémiového spoření mladých na stavbu domu čp. [REDACTED] v [REDACTED]. Ze společných prostředků účastníků byla vynaložena částka 17.000,- Kč na úhradu dluhu žalovaného u Státního statku v Lanškrouně z titulu půjčky před manželstvím účastníků, částky 78.000,- Kč na úhradu výživného placeného žalovaným na dítě z předchozího manželství.

Žalovaný označil další věci patřící do BSM, a to objekt čp. [REDACTED] na st.p.č. [REDACTED] a [REDACTED], st.p.č. [REDACTED], č. [REDACTED], p.p.č. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED], zahradní proutěný nábytek, garážová vrata, kotel Brutar, 2 lustry, zrcadlová skříň, 3 sady ovčích dek, videokazety a

kazety CD, mikrovlnná trouba Moulinex, video Panasonic, barevný televizor Sony, přenosný televizor Sony, rádio Panasonic, rádio Sony, tmavý dětský pokoj, světlý dětský pokoj, vysavač Eta, vysavač Rainbow, přímotop Zepter, perličková koupel, masážní poduška, masážní strojek Zepter „želva“, masážní strojek Zepter na zeštíhlení nohou, šlapací kolo Zepter, 2 postele s úložným prostorem, elektrický psací stroj, míchačka o obsahu 150 litrů, benzínová strunová sekačka na trávu, benzínová sekačka na trávu, elektrické nůžky na plot, zahradní krb, telefon a fax Panasonic KX-F 230, přenosný telefon Panasonic KX-T 9100, videokameru z roku 1997, kávovar Moulinex, mixér a odšťavňovač, počítač s tiskárnou a reproduktory, jízdní kola Author Philadelphia, trekingové pánské jízdní kolo Fort, horské kolo Fort, 2 kusy dámského kola Eska, 2 kusy kufrů Zepter, dámský kožich ¾ délky, kožené křeslo, pracovní stůl. V období 1994 – 1996 bylo ze společných prostředků na dům čp. ■■■ s pozemky v k.ú. ■■■ vynaloženo ze společných prostředků účastníků cca 1.000.000,- Kč. Vybudovaly se kanceláře včetně betonů, zdiva, omítek, štukování a stropů, zbudovaly rozvody – vodoinstalace, elektroinstalace, skladové prostory od základů – vyzdívání, omítky, betony, střecha, štukování, malba, zazdívalo se 10 dveří, 10 oken s instalací mříží, vybudovaly se toalety včetně obkladům, betonů, nátěrů, zbudovala se rampa (elektrická zavírací), položily se panely, provedly terénní úpravy a montáž regálů ve vnitřním vybavení. Na tyto stavební práce byl zakoupen ze společných prostředků potřebný materiál jako dřevo, hranoly, podhledy, zdivo, obložení, materiál na zbudování střechy, lepenka, krytina, kovové díly (hliník), plechová vrata a další.

Ze spisu zd. soudu sp.zn. 8C 156/97 soud zjistil, že rozsudkem ze dne 14.11.1997 čj. 8C 156/97-17, který nabyt právní moci dne 2.1.1998, bylo bezpodílové spoluvlastnictví účastníků zrušeno. Účastníci uzavřeli manželství dne 17.6.1977.

Z výpisu z KN, z výpovědi účastníků, ze zprávy České spořitelny a.s soud zjistil, že za trvání manželství účastníků účastníci koupili dům čp. ■■■ v ■■■ na stavební p.č. ■■■, stavební p.č. ■■■, pozemkovou p.č. ■■■. Kupní cena byla zaplacená ze stavební půjčky ve výši 150.000,- Kč, z nenávratné půjčky poskytnuté zaměstnavatelem žalovaného. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce Ing. Rudolfa Jungera, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, soud zjistil, že ke dni 2.1.1998 činila cena obecná – tržní těchto nemovitostí částku 1.400.000,- Kč. V rámci ocenění uvedených nemovitostí byl oceněn i zahradní krb. Zůstatek stavební půjčky ke dni 2.1.1998 činil 69.417,33 Kč, půjčku splácela žalobkyně.

Z výpisu z KN, z výpovědi účastníků, ze zprávy České spořitelny a.s., ze znaleckého posudku Ing. Jana Bartoše, znalce z oboru ekonomika, odv. ceny a odhady hmotných a nehmotných aktiv, soud zjistil, že za trvání manželství účastníků žalobkyně koupila z úvěru od České spořitelny a.s., který jí byl poskytnut ve výši 560.000,- Kč, nemovitosti, a to objektu čp. ■■■ na st.p.č. ■■■ a ■■■ v k.ú. ■■■. Úvěr byl doplacen v listopadu 1997. Tyto nemovitosti sloužily k podnikání žalobkyně. Znalec k hodnotě těchto nemovitostí přihlížel při ocenění podniku žalobkyně.

Ze znaleckého posudku, z jeho dodatku a z výpovědi znalce Ing. Rudolfa Jungera, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, soud zjistil, že ke dni 2.1.1998 činila cena obecná – tržní domu čp. ■■■ na st.p.č. ■■■ v k.ú. ■■■ částku 900.000,- Kč. Nemovitost byla po povodni v roce 1997. Žalobkyně poté v domě prováděla práce, tyto znalec zjistil při

šetření na místě samém. Od roku 1999 byly do oceňovaného objektu vloženy investice ze strany žalobkyně, a to v souhrnu v částce vyšší než 600.000,- Kč, do ceny obvyklé se promítly částkou 600.000,- Kč. Tím byl objekt žalobkyní zhodnocen a jeho obvyklá cena v současném technickém stavu by činila 1.500.000,- Kč. Skutečnost, že nemovitost se nachází v oblasti, kde dochází k záplavám, se promítá do ceny obvyklé této nemovitosti.

Z účetní sjetiny žalobkyně soud zjistil, že v 8. a 11. měsíci roku 1997 obdržela plnění od Kooperativy a.s. jako pojistné pro případ škody způsobené povodní v částkách 150.000,- Kč a 66.621,- Kč.

V průběhu řízení žalovaný učinil nesporným, že do zaniklého BSM nepatří kazety (video, CD), masážní poduška, masážní strojky Zepter, šlapací kolo, perličková koupel, světlý dětský pokoj.

Z výpovědí účastníků soud zjistil, že účastníci za manželství ze společných prostředků nabyli obývací stěnu, sedací soupravu, kuchyň AROMA, kuchyňský stůl, 4 židle, sedací soupravu, automatickou pračku Whirpool, ložnici, mikrovlnnou troubu ruskou, ledničku Calex z roku 1978, mrazničku Calex, video SANYO, barevný televizor Tesla Color, videokameru z roku 1994, satelit, rádio CR-95 CD, garážová vrata s ovládáním, kotel Brutar, 2 lustry, koberec, zahradní proutěný nábytek, zrcadlovou skříň, pánské jízdní kolo Fort, 3 sady ovčích dek. Bylo zjištěno, u kterého z účastníků se každá z těchto věcí nachází. Dále bylo zjištěno, že tmavý nábytek do dětského pokoje, jednu sadu ovčích dek užívá dcera účastníků. Účastníci za manželství ze společných prostředků nabyli další věci, a to poklice Zepter, systém Vacsy, varnou desku, horkovzdušnou troubu, nádobí Zepter, masážní palice, vysavač Rainbow, zahradní krb. Mixér a odšťavňovač nebyly pořízeny.

Z výpovědi žalobkyně jako účastnice řízení a z poklaních dokladů, z faktur, účtenek, které předložila v řízení žalobkyně soud zjistil, že žalobkyně za manželství účastníků koupila mikrovlnnou troubu Moulinex, video Panasonic, barevný televizor Sony, přenosný televizor Sony, rádio Panasonic, rádio Sony, v roce 1997 videokameru, vysavače Eta, přímotop Zepter, elektrický psací stroj, míchačku o obsahu 150 litrů, benzínovou sekačku na trávu, elektrické nůžky na plot, telefon a fax Panasonic KX-F 230, kávovar Moulinex, počítač s tiskárnou a reproduktory, jízdní kola Author Philadelphia, 2 kusy kufrů Zepter, kožené křeslo, pracovní stůl.

Z výpovědi svědka ██████████ soud zjistil, že pracoval pro žalobkyni od roku 1992 do roku 1994 a poté v roce 1995. Občas navštívil dům v ██████████. Jednalo se o běžně vybavenou domácnost, v kuchyni byla trouba, mikrovlnná trouba, mrazák, lednice, v obývacím pokoji pak video, televize, satelit.

Z výpovědi svědkyně ██████████, matky žalobkyně soud zjistil, že před narozením ██████████, dcery účastníků, svědkyně koupila dětský pokoj, a to světlou sestavu skříní s válemdou, což bylo zjištěno i z pokladního dokladu. Svědkyně si v roce 1995 koupila perličkovou koupel, což bylo zjištěno i z pokladního dokladu, kterou následně půjčila žalobkyni. Žalobkyni jako dárek koupila napařovací žehličku.

Z dokladu o převzetí ze dne 11.3.1996 soud zjistil, že žalovaná od společnosti Procter a Gamble – Rakona a.s. Rakovník převzala dámské hodinky značky Citizen v.č. EDO514-52PE.

Z potvrzení převzetí ze dne 12.9.1996 soud zjistil, že žalovaná převzala od společnosti Johnson a Johnson s.r.o. jako výhru za odběr zboží této společnosti přenosný televizor Sony.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], dcery účastníků, soud zjistil, že tmavý nábytek do dětského pokoje užívala v Praze. Což bylo zjištěno i z výpovědi svědka [REDAKCE]. Stejně tak tam má masážní podložku s ovládáním, masážní strojky od Zepter.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že od žalobkyně koupila v roce 1997 nebo 1998 ložnici v bílé barvě za částku 4.000,- Kč. Žalovaný při prodeji nebyl přítomen.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud zjistil, že v roce 1995 se z domu účastníků v [REDAKCE] stěhovaly věci sloužící k podnikání žalobkyně do velkoskladu. Stěhovaly se věci, např. počítač, i doklady.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], přítelkyně žalovaného, soud zjistil, že od března 2000 bydlela společně se žalovaným. Žalovaný si ke svědkyni přinesl satelit, pánské horské kolo, starší videokameru, oblečení, dříve i zásuvkový mrazák Calex. Viděla žalobkyni stěhovat z domu účastníků věci, a to nábytek – křesla, otáčecí židli, sedací soupravu, lavici, ložnici, počítač a reproduktory, lednici, lustry. Nábytek se odvážel pro [REDAKCE] do Prahy. V době, kdy účastníci spolu nežili, byla v domě účastníků vyměněna mikrovlnná trouba, odstěhována televize, video, horkovzdušná trouba.

Z usnesení OSZ v Ústí nad Orlicí ze dne 27.11.1998 čj. 2 Zt 148/98 soud zjistil, že žalovaný byl stíhán mimo jiné i pro trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1,2 tr. zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 20.7.1998 v době kolem 15,30 hodin v [REDAKCE] odcizil z domu čp. [REDAKCE] vysavač zn. Rainbow SE D4G ke škodě žalobkyně. V odůvodnění uvedeného usnesení bylo uvedeno, že z provedených důkazů, zejména výpovědi poškozené žalobkyně, [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a dalších písemných materiálů bylo prokázáno jednání, které je obviněnému kladeno za vinu.

Z usnesení OSZ v Ústí nad Orlicí ze dne 19.5.1998 čj. Zt 155/98 soud zjistil, že bylo vedeno šetření ve věci podezření ze spáchání trestného činu krádeže dle § 247 odst. 1,2 tr. zákona, které se měl dopustit žalovaný jako podezřelý, a to tím, že dne 16.1.1998 v průběhu dne v [REDAKCE] v domě čp. [REDAKCE] měl odcizit z domu cestovní kufr zn. Zepter, sadu nádobí, dámský kožich, vše ke škodě žalobkyně. V odůvodnění uvedeného usnesení bylo uvedeno, že z obsahu spisového materiálu, zejména z výpovědi podezřelého, vytěžených osob a dalšího materiálu vyplývá, že zmíněné věci byly pořízeny do společné domácnosti podezřelého, tj. žalovaného a poškozené, tj. žalobkyně.

Z videozáznamů z období od 11.5.1997 do 11.11.1997, z fotografií a z vyjádření účastníků soud zjistil, že je zde šlapací kolo Ketler, černá masážní podložka, barevný televizor Sony, satelit, video Panasonic, mikrovlnná trouba Moulinex, myčka nádobí Elektrolux, el. sporák – sklokeramická deska, pečící trouba zn. Rosieres, lednice Calex Combi s mrazákem, zahradní krb, proutěný nábytek, světlý dětský pokoj, nerezové nádobí Zepter, část systému Vacsy, kávovar Moulinex, fax Panasonic, ohřívač vody, pračka s vrchním plněním, jízdní kolo Author Philadelphia, Fort, další jízdní kola, zahradní

strunová sekačka benzínová Mountfield, benzínová sekačka na trávu, masážní podložka do vany s ovládacím systémem Hydrotherm, interiérový krb Zepter, televizor Sony, video Sanyo, radiopřehrávač Sony na přehrávání CD disků, kazet, vysavač Rainbow, radiopřehrávač na CD Panasonic, počítač s příslušenstvím – klávesnice, tiskárna, reprobedny, monitor. Na videozáznamu bylo zachyceno stěhování věcí z domu, za přítomnosti žalobkyně a dcery účastníků, švagra žalovaného vynášena velká krabice, plyšová hračka, věci v igelitové tašce; další krabice, tašky, příruční taška, batoh. Konkrétní věci nebylo vidět. Bylo zachyceno nakládání počítače včetně příslušenství, vysavač Rainbow a jeho příslušenství. Žalobkyně měla v ruce videokameru. Zachyceno nakládání vysoké lednice, větší kus nábytku za přítomnosti [REDAKCE]. Zachyceno nakládání koženého křesla, míchačka.

Ze znaleckého posudku Milana Daška, znalce z oboru ekonomika, odvětví cena a odhady věcí movitých, soud zjistil cenu uvedených věcí movitých ke dni 2.1.1998.

Ze zpráv AB drogerie s.r.o., se sídlem České Budějovice, Hraniční 6, z výpisu z obchodního rejstříku soud zjistil, že žalobkyně je společnicem této obchodní společnosti počínaje zápisem do obchodního rejstříku, a to od 9.12.1997. Ke dni 2.1.1998 na každého společníka připadal podíl ve výši 16.900,- Kč.

Ze živnostenských listů účastníků, z výpisů ze živnostenských listů účastníků, z jejich výpovědí soud zjistil, že žalobkyně podnikala od roku 1992 jako fyzická osoba s předmětem činnosti mimo jiné prodej drogistického zboží. Sídlo podnikání žalobkyně bylo [REDAKCE] následně od 21.2.1996 [REDAKCE]. Žalovaný podnikal od roku 1993 jako fyzická osoba s předmětem činnosti mimo jiné koupě zboží a prodej, se sídlem provozovny [REDAKCE]. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], daňové poradkyně, soud zjistil, že spolupracovala s oběma účastníky. Nikdy neshledala nesrovnalosti u účastníků, neměla pochybnosti o průkaznosti účetnictví žalobkyně, účetnictví bylo vedeno správně. Účetnictví žalovaného bylo vedeno dle platných předpisů. Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že od roku 1993 či 1994 prováděl kontrolu účetnictví žalobkyně, ta byla bez vážnějších nedostatků. Ze znaleckého posudku Ing. Jana Bartoše, znalce z oboru ekonomika, odv. ceny a odhady hmotných a nehmotných aktiv, soud zjistil, že provedl ocenění podniku jako celku u každého z účastníků ke dni 2.1.1998, tj. souhrn majetkových hodnot, které patřily účastníkům řízení – podnikatelům a sloužily nebo byly určeny k podnikání, i závazků souvisejících s tímto podnikáním. Znalec vycházel z toho, že účetní hodnota firmy je představována rozdílem hodnoty aktiv a cizích zdrojů, tj. cizích pasiv firmy. Do účetní hodnoty firmy dále promítl hospodářský výsledek nebo ztrátu z běžného a předcházejícího období. Firma žalobkyně k datu 31.12.1997 vykázala záporné čisté obchodní jmění. Hodnotu firmy žalobkyně IČ 43526331 stanovil znalec v návaznosti na záporné vlastní jmění ve výši 0,- Kč. U firmy žalovaného byl k datu 31.12.1997 vykázán kladný rozdíl příjmů a výdajů, firma vykázala kladné čisté obchodní jmění. Hodnotu firmy žalovaného IČ 44462182 stanovil znalec v návaznosti na kladné vlastní jmění ve výši 583.000,- Kč.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], soud zjistil, že na základě žádosti žalobkyně a pro ni poskytovala půjčky. V roce 1982 tak půjčila 60.000,- Kč na stavu rodinného domku. Smlouva byla uzavřena ústně, bez ujednání splatnosti půjčky s tím, že se vrátí až bude svědkyně peníze potřebovat. V květnu 1986 ve výši 25.000,- Kč na zaplacení úvěru u spořitelny. V lednu 1997 ve výši 35.000,- Kč na zakoupení garážových vrat. V červnu 1993 ve výši 20.000,- Kč na nádobí Zepter, v červnu 1995 ve

výši 20.000,- Kč na vestavěné skříně, v lednu 1996 ve výši 40.000,- Kč na horkovzdušnou troubu s panelem. Půjčkám nebyl žalovaný přítomen, na půjčky nebylo dosud nic splaceno.

Z dokladu ze dne 21.4.1978 soud zjistil, že Státní statek v Lanškrouně n.p. Lanškroun poskytl žalovanému smlouvou ze dne 1.3.1975 nenávratnou půjčku na stabilizační družstevní výstavbu ve výši 17.256,- Kč s tím, že půjčka bude prominuta, setrvá-li žalovaný v organizaci do 31.12.1980.

Ze smlouvy o poskytnutí stabilizačního příspěvku na individuální bytovou výstavbu ze dne 12.5.1981 soud zjistil, že žalovanému jako zaměstnanci Státního statku v Lanškrouně, n.p. byl poskytnut organizací stabilizační příspěvek ve výši 35.000,- Kč. Žalovaný se zavázal u organizace pracovat nepřetržitě po dobu 10 let od uzavření smlouvy. Ze smlouvy o pomoci podniku zaměstnancům při výstavbě ze dne 5.6.1981, z prohlášení ze dne 25.2.1986, soud zjistil, že žalovanému byla poskytnuta výpomoc ve formě poskytnuté slevy ke dni 18.12.1984 ve výši 8.136,60 Kč. Žalovaný tuto částku uznal a zavázal se ji v případě předčasného ukončení pracovního poměru u Státního statku v Lanškrouně, n.p., zaplatit.

Z výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] soud zjistil, že v období 1994 – 1996 pracovali na domě čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], a to na přístavbě, kde se prováděly zednické práce, dělaly se podlahy, dělaly se betony, pracovalo se na střeše. Na staré budově se něco vybourávalo, dávaly se dveře, zazdívala okna. Budovala se rampa, prováděly se elektikářské práce, vodoinstalace. Svědkům byla za práci vyplácena odměna, tu vyplácel žalovaný, někdy žalobkyně. Svědci převzeli peněz s výjimkou částky asi 1.000,- Kč, kterou obdržel za práce [REDAKCE] od žalobkyně v době, kdy měla ještě kancelář ve svém domku, převzaté částky nepotvrzovali, částky nedanili, nebylo jim známo, z jakých prostředků byli vypláceni.

Dle ust. § 150 OZ, ve znění k 2.1.1998, při vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů se vychází z toho, že podíly obou manželů jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek, a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Dále se přihlídně především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společných věcí. Při určení míry přičinění je třeba vzít též zřetel k péči o děti a k obstarávání společné domácnosti.

V daném případě soud z provedených důkazů dovedl, že bezpodílové spoluvlastnictví účastníků bylo ke dni 2.1.1998 zrušeno rozhodnutím soudu. Účastníci se o vypořádání BSM nedohodli, žalobkyně se řádně a včas ve smyslu ust. § 149 odst. 3,4 OZ domáhala vypořádání BSM rozhodnutím soudu. Soud se tedy zabýval stanovením rozsahu zaniklého BSM, zde vycházel z ust. § 143 OZ. Tak z nesporných skutečností, ze shodných výpovědí účastníků, z výpisu z KN soud dovedl, že za trvání manželství ze společných prostředků nabyli dům čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] na stavební p.č. [REDAKCE], stavební p.č. [REDAKCE], pozemkovou p.č. [REDAKCE], obývací stěnu, sedací soupravu, kuchyň AROMA, kuchyňský stůl, 4 židle, sedací soupravu, automatickou pračku Whirlpool, ložnici, mikrovlnnou troubu ruskou, ledničku Calex z roku 1978, mrazničku Calex, video SANYO, barevný televizor Tesla Color, videokameru z roku 1994, satelit, rádio CR-95 CD, garážová vrata s ovládáním, kotel Brutar, 2 lustry, koberec, zahradní proutěný nábytek, zrcadlovou skřín, pánské jízdní kolo Fort, 3 sady ovčích dek. Tyto věci tedy tvoří součást BSM, soud rozhodoval o jejich

vypořádání. S ohledem na velmi dlouhou dobu, která uplynula od zrušení BSM, kdy každou z těchto věcí po tuto dobu užívá výlučně některý z účastníků, soud dle dosavadního užívání těchto věcí, přikázal tyto věci do výlučného vlastnictví každého z účastníků, a to s výjimkou jedné sady ovčích dek, kterou s vědomím účastníků dlouhodobě užívá jejich dcera. Tuto jednu sadu soud přikázal do podílového spoluvlastnictví účastníků. Bude tak na každém z účastníků, jak se svým spoluvlastnickým podílem naloží. Ložnici pak žalobkyně sama po zrušení BSM prodala, kupní cenu si ponechala. Tak soud tuto věc přikázal do vlastnictví žalobkyně, a to v ceně, kterou ložnice měla ke dni zániku BSM. Ceny jednotlivých věcí byly zjištěny ke dni zániku BSM ze znaleckého posudku Milana Daška. Z těchto cen soud vycházel. Z nesporných skutečností naopak soud dovedl, že do jejich BSM nepatří kazety (video, CD), masážní poduška, masážní strojky Zepter, šlapací kolo, perličková koupel, světlý dětský pokoj, mixér a odšťavňovač. Ohledně těchto věcí tedy soud návrh na vypořádání BSM zamítl. Ze shodného vyjádření účastníků soud dovedl, že účastníci před sňatkem pořídili 2 zlaté snubní prsteny, což je obvyklé, že snubní prsteny se pořizují před sňatkem. Věc pořizovaná účastníky před sňatkem netvoří v žádném případě předmět jejich BSM. V rámci tohoto řízení však soud rozhodoval pouze o vypořádání BSM, proto návrh na vypořádání těchto prstenů jako součásti BSM zamítl. Z výpovědi žalobkyně, pokladních dokladů, ze zprávy České spořitelny soud dovedl, že žalobkyně za manželství účastníků koupila objekt čp. [REDACTED] na st.p.č. [REDACTED] a [REDACTED], st.p.č. [REDACTED], č. [REDACTED], p.p.č. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] v k.ú. [REDACTED], mikrovlnnou troubu Moulinex, video Panasonic, barevný televizor Sony, přenosný televizor Sony, rádio Panasonic, rádio Sony, v roce 1997 videokameru, vysavače Eta, přímotop Zepter, elektrický psací stroj, míchačku o obsahu 150 litrů, benzínovou sekačku na trávu, elektrické nůžky na plot, telefon a fax Panasonic KX-F 230, kávovar Moulinex, počítač s tiskárnou a reproduktory, jízdní kola Author Philadelphia, 2 kusy kufrů Zepter, kožené křeslo, pracovní stůl. Tyto věci koupila jako podnikatelka, když při koupi uváděla údaje související s její podnikatelskou činností, a tyto věci k podnikání používala, a to i pokud byly movité věci nějakou dobu umístěny v domě účastníků, neboť z výpovědi žalobkyně, svědků [REDACTED], [REDACTED], ze živnostenského listu žalobkyně soud dovedl, že po určitou dobu měla svoji provozovnu – kancelář v domě účastníků. Za manželství účastníků žalobkyně získala darem jako podnikatelka dámské hodinky, tj. věc sloužící osobní potřebě, jako výhru v rámci podnikatelské činnosti nabyta přenosný televizor Sony. Věci sloužící k podnikatelské činnosti včetně uvedených nemovitostí byly oceněny znalcem jako součást podniku žalobkyně. Soud proto ohledně těchto věcí z uvedených důvodů návrh na jejich vypořádání jako samostatných věcí zamítl. Z výpovědi žalobkyně a svědkyně [REDACTED] soud dovedl, že za manželství účastníků dostala žalobkyně darem od své matky napařovací žehličku. Věc získaná darem netvoří předmět BSM. Soud proto ohledně této věci návrh na vypořádání zamítl. V řízení nebylo prokázáno, že by účastníci za manželství nabyli ze společných prostředků nějakou žehličku. Ze shodných tvrzení účastníků soud dovedl, že účastníci za manželství ze společných prostředků nabyli do BSM poklice Zepter, systém Vacsy, varnou desku, horkovzdušnou troubu, nádobí Zepter, masážní palice, vysavač Rainbow. Pro rozhodnutí soudu o vypořádání BSM je třeba prokázat, že každá z věcí ke dni zániku existovala, popř. kdo, kdy, jakým způsobem následně s věcí naložil, kde se věc nachází. Ohledně toho, kdo každou z těchto věcí v době zániku BSM držel a po zániku BSM drží, zůstala tvrzení účastníků rozporná, provedenými důkazy toto zjištěno nebylo. Z předložených videozáznamů, které byly pořizeny v průběhu roku 1997, nebyl zjištěn stav ohledně identifikovaných věcí ke dni 2.1.1998 a ani stav v následném období. Tedy nebylo prokázáno, že by tyto věci držela žalobkyně. Odůvodnění uvedených rozhodnutí Okresního státního zástupce v Ústí nad

Orlicí pak neprokazují, že zde uvedené věci držel žalovaný. Soud není vázán odůvodněním takového rozhodnutí, je pouze vázán rozhodnutím příslušného orgánu o tom, že byl spáchán trestný čin, přešupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštním předpisů, a kdo jej spáchal (§135 odst. 1 o.s.ř.). Za tohoto stavu nebyla prokázána existence těchto věcí ke dni 2.1.1998, nebylo prokázáno kdo, kdy, na základě jakých skutečností každou z těchto věcí držel. Soud proto návrh ohledně vypořádání těchto věcí zamítl. Ze shodného vyjádření účastníků soud dovedil, že sadu nožů Zepter, která měla být bonus, získali darem. Věci získané účastníky či některým z nich darem, netvoří součást BSM. V řízení však soud, jak již bylo řečeno, rozhodoval pouze o vypořádání BSM. Tak i v tomto rozsahu soud návrh zamítl. Mezi účastníky zůstala rozporná tvrzení ohledně pořízení a držení zlatého dámského prstenu a dámského kožichu $\frac{3}{4}$ délky. Z provedených důkazů žádné skutečnosti k těmto věcem zjištěny nebyly. Obě tyto věci by však nepochybně s ohledem na svou povahu sloužily k osobní potřebě žalobkyně. Jako takové nejsou součástí BSM, byly by v osobním vlastnictví. V rámci rozhodování o vypořádání BSM pak nelze rozhodovat o vydání věci z osobního vlastnictví účastníka, soud je předmětem řízení vázán, předmět řízení nebyl rozšířen. Soud proto i ohledně těchto věcí návrh na vypořádání BSM zamítl. Dále soud dovedil, že žalobkyně neprokázala své tvrzení o nabytí do BSM osobní digitální váhy, když žalovaný popřel pořízení této věci a z provedených důkazů nebylo zjištěno, že by tato věc byla pořízena některým z účastníků za jejich manželství ze společných prostředků a že by ke dni zániku BSM existovala. Pokud žalovaný tvrdil, že za manželství účastníků z jejich ze společných prostředků byly pořízeny 2 postle s úložným prostorem, přenosný telefon Panasonic a další jízdní kola, a to trekingové pánské jízdní kolo Fort, horské kolo Fort, 2 dámské kola Eska, soud dovedil, že žalovaný tato svá tvrzení neprokázal, když žalobkyně ohledně postelí a jízdních kol takové pořízení těchto věcí popřela, a z provedených důkazů nebylo prokázáno, že by tyto věci byly pořízeny některým z účastníků za jejich manželství ze společných prostředků a že by ke dni zániku BSM existovaly. Ohledně přenosného telefonu pak zůstala sporná tvrzení účastníků ohledně pořízení a toho, kde by se měl nacházet. Provedenými důkazy tyto skutečnosti zjištěny nebyly. Proto soud v tomto rozsahu návrh zamítl. Zahradní krb a garážová vrata byly oceněny v rámci ocenění nemovitostí účastníků, a to domu čp. ■■■ v ■■■■■■■■■ s pozemky, když znalec oceňoval venkovní úpravy a oceňoval i garáž, kde byla vrata zabudována. Tyto věci tedy ke dni rozhodování soudu již neexistovaly jako samostatné movité věci, jednalo se o oceněnou součást uvedené nemovitosti. Proto v tomto rozsahu soud návrh na vypořádání zamítl. Rozporná byla i tvrzení účastníků ohledně pořízení tmavého nábytku do dětského pokoje. Z provedených důkazů, a to z výpovědí účastníků soud dovedil, že tento nábytek byl pořízen za manželství účastníků, nábytek užívala a dosud užívá dcera účastníků. S ohledem na dobu pořízení této věci, tj. za manželství účastníků, a účel, tj. pro nezletilou dceru účastníků, bylo věcí žalobkyně prokázat své tvrzení, že tato věc byla pořízena z jiných, než společných prostředků účastníků, když je obvyklé, že rodiče svým dětem ze svých prostředků takové věci pořizují. Tvrzení žalobkyně a svědkyně ■■■■■ ohledně pořízení tohoto nábytku z výlučných prostředků tehdy nezletilé dcery účastníků se jeví jako účelové, nevěrohodné. V řízení nebylo prokázáno dalšími provedenými důkazy, že by tehdy nezl. ■■■■■ měla na své VK tvrzené finanční prostředky, že by je na takový nákup skutečně použila. V době pořízení tohoto nábytku pak měla být ■■■■■ ve věku asi 12 let. Nebylo a není obvyklé, že by si děti v tomto věku, byť mají úspory z dárek od svých příbuzných, pořizovaly takto nákladné věci uvedeného charakteru. Soud proto tento nábytek považoval za součást BSM, s ohledem na dlouhou dobu, po kterou je tato věc užívána výlučně dcerou účastníků, přikázal tuto věc do podílového spoluvlastnictví účastníků, když není namístě zatěžovat podíl některého z účastníků

příkázáním této věci výlučně jemu. Do aktiv BSM patřil i podíl žalobkyně ve společnosti AB Drogerie, s.r.o. se sídlem České Budějovice ve výši 16.900,- Kč, podíl na podniku Zdeňka Marešová IČ 43526331 ve výši 0,- Kč a podíl žalovaného na podniku Jirí Mareš IČ 44462182 ve výši 583.000,- Kč, tj. v hodnotách jak byly zjištěny ze zprávy AB Drogerie s.r.o. a znaleckým posudkem Ing. Jana Bartoše, když znalec vycházel z účetnictví těchto podniků, nezjistil nesrovnalosti. Z výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy nebyly pochybnosti o průkaznosti účetnictví žalobkyně, účetnictví obou účastníků bylo vedeno správně, dle platných předpisů, bez vážnějších nedostatků soud dovodil, že znalec vycházel z řádných podkladů. S ohledem na rozsah aktiv, která žalobkyně uvedeným vypořádáním nabyla, soud z důvodu snížení vypořadacího podílu, který by měla žalobkyně vyplatit žalovanému, a i s ohledem na to, že po celou dobu od zániku BSM právě žalobkyně splácí zůstatek stavební půjčky poskytnuté na nemovitost, soud přikázal žalobkyni k doplacení uvedený zůstatek nesplacené půjčky, který ke dni zániku BSM činil 69.417,33 Kč. 1982, 1986, 1993, 1995, 1996 a 1997 uzavřených s [REDAKCE] v celkové výši 200.000,- Kč Sporné mezi účastníky zůstaly půjčky, které za manželství účastníků poskytla [REDAKCE] na základě dohod se žalobkyní, a to žalobkyni v letech 1982, 1986, 1993, 1995, 1996 a 1997 v celkové výši 200.000,- Kč. Z vyjádření účastníků a z výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud dovodil, že žalovaný o těchto půjčkách nevěděl. Splatnost půjček nebyla sjednána, na půjčky nebylo nic splaceno. S ohledem na tyto skutečnosti, i s ohledem na případnou možnost promlčení nároku na vrácení těchto půjček je namístě, aby každému z účastníků byly tyto půjčky přikázány k doplacení jednou polovinou. Tak podíl žádného z účastníků při vypořádání nebude zvýhodněn či zatížen oproti podílu druhého z účastníků. Každý z účastníků pak bude mít na zvážení zda podíl na půjčce splatí či zda, jakým způsobem se bude vůči věřitelce proti případnému uplatnění nároku na vrácení půjčky bránit.

Soud se dále zabýval tím zda, co ze svého některý z účastníků vynaložil na společný majetek, a zda, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Prostředky získané ze stabilizačního příspěvku či jako výpomoc ve formě slevy od zaměstnavatele, nejsou takovými výlučnými prostředky některého z účastníků, jejichž vynaložení by mu mělo být v rámci vypořádání zohledněno jinak, než jako zásluha na pořízení věci. V řízení pak nebylo prokázáno, zda, jakou částku žalovaný za trvání manželství účastníků z jejich společných prostředků splatil na původně nenávratnou půjčku na stabilizační družstevní výstavbu dle smlouvy ze dne 1.3.1975, či zda závazek vůči organizaci splnil. Při vypořádání BSM se nelze domáhat náhrady toho, co bylo vynaloženo na pořízení věci, které slouží běžné osobní potřebě jednoho z manželů nebo k úhradě jeho běžných povinností, popřípadě k úhradě povinností, které vyplývají ze zákona, např. plnění vyživovací povinnosti k dětem nebo k rodičům. Tak soud při vypořádání nezohledňoval prostředky, které žalovaný vynaložil na placení výživného pro dítě z předcházejícího manželství. Pokud žalovaný tvrdil, že za manželství ze společných prostředků účastníků byly vynaloženy prostředky na dům čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] a to ve výši cca 1.000.000,- Kč, bylo povinností žalovaného tato tvrzení prokázat, když jak bylo uvedeno, soud dovodil, že tato nemovitost patřila do podniku žalobkyně, podnik byl oceněn samostatně, a to včetně nemovitostí. Tato tvrzení žalovaného ohledně vynaložení uvedených prostředků nebyla v řízení prokázána. Z výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] bylo prokázáno, že se zde v letech 1994 – 1996 prováděly práce; jejich charakter, rozsah, cena, či vynaložené prostředky na tyto práce nebyly prokázány. Z toho, že někdy peníze za provedenou práci předával žalovaný (někdy je předávala žalobkyně) bez dalšího nevyplývá, že se jednalo o

společné prostředky účastníků, že takto byly vynaloženy tyto společné prostředky účastníků. Tak soud k těmto tvrzeným výdajům při vypořádání nepřihlížel.

Aktiva BSM tvoří částku 2.114.850,- Kč, pasiva pak celkovou částku 269.417,33 Kč. Čistý majetek tak činí částku 1.845.432,70 Kč. Při rovnosti podílů účastníků by se tak každému z účastníků měl dostat majetek v hodnotě 922.716,35 Kč. Uvedeným příkázáním věcí a dluhů se žalobkyni dostává aktiv v celkové hodnotě 1.494750,- Kč, pasiv v celkové hodnotě 169.417,33 Kč, tj. čistý majetek ve výši 1.325.332,70 Kč. Žalovanému se uvedeným rozdělením dostává aktiv ve výši 620.100,- Kč, pasiv ve výši 100.000,- Kč, tj. čistý majetek ve výši 520.100,- Kč. Porovnáním výše vypočteného podílů každého z účastníků, tj. částky 922.716,35 Kč, se skutečným čistým majetkem, který se každému z účastníků dostává, byl zjištěn vypořádací podíl ve výši 402.616,35 Kč. Žalobkyni se dostává majetku o částku 402.616,35 Kč vyšší než činí její zákonný podíl na společném jmění. Soud proto uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému tuto částku na vypořádacím podílu. S ohledem na ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., na dobu, která uplynula od zániku BSM, kdy si žalobkyně musela být vědoma povinnosti vyplatit žalovanému příslušné prostředky na vypořádacím podílu a mohla si tyto prostředky opatřit, soud uložil žalované povinnost zaplatit tento vypořádací podíl do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Dle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. rozhodl soud o nákladech řízení tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu, když každý z účastníků měl ve věci částečný úspěch.

Ve smyslu ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. rozhodl soud o nákladech státu tak, že podle výsledku řízení, kdy každý z účastníků měl ve věci částečný úspěch, každému z účastníků stanovil povinnost nahradit tyto náklady polovinou. V řízení vznikly státu náklady na svědečném a znalečném, a to v celkové výši 25.618,70 Kč. Tak by každý z účastníků měl nahradit tyto náklady částkou 12.809,35 Kč. Žalobkyně složila na tyto náklady zálohu 2.000,- Kč, soud jí proto uložil povinnost nahradit tyto náklady částkou 10.809,35 Kč. Žalovaný složil na tyto náklady zálohu v celkové výši 4.000,- Kč, soud mu proto uložil povinnost nahradit tyto náklady částkou 8.809,35 Kč.

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. d), 4 zák.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění ke dni zahájení řízení, poplatníky jsou oba účastníci v řízení v prvním stupni o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů. Poplatek platí společně a nerozdílně. Dle § 6 odst. 3 tohoto předpisu, základem procentního poplatku v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů je cena všech věcí patřících do bezpodílového spoluvlastnictví manželů a ostatních hodnot, které se vypořádávají. Základem pro výpočet soudního poplatku je v daném případě částka 1.845.432,70 Kč. Podle položky 8 písm. a) sazebníku soudních poplatků, platného ke dni zahájení řízení, za vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, činí soudní poplatek 3% z ceny předmětu řízení, nejméně 1000,- Kč. Tak soudní poplatek činí 56.143,- Kč po zaokrouhlení. Soud uložil účastníkům povinnost tento soudní poplatek zaplatit společně a nerozdílně na účet zd. soudu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím tohoto soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 31.3.2005

JUDr. Tamara Škorpilová
předsedkyně senátu, v.r.

Za správnost: /23

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Králíka, Ph.D., a soudců JUDr. Františka Baláka a JUDr. Jiřího Spáčila, CSc., ve věci žalobkyně **Zdeňky Marešové**, narozené bytem v zastoupené JUDr. Radomilem Mackem, advokátem se sídlem v Lanškrouně, nám. J. M. Marků 92, proti žalovanému **Jiřímu Marešovi**, narozenému bytem v zastoupenému JUDr. Josefem Filipem, advokátem se sídlem v Ústí nad Orlicí, Komenského 156, o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, vedené u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 7 C 78/98, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. května 2007, č. j. 19 Co 326/2006-560, takto :

I. Dovolání se odmítá.

II. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady dovolacího řízení ve výši 3 060,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce žalovaného.

O d ů v o d n ě n í :

Podle § 243c odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) v usnesení, jímž bylo dovolání odmítnuto nebo jímž bylo zastaveno dovolací řízení, dovolací soud pouze stručně vyloží důvody, pro které je dovolání opožděné, nepřípustné, zjevně bezdůvodné nebo trpí vadami, jež brání pokračování v dovolacím řízení, nebo pro které muselo být dovolací řízení zastaveno.

Okresní soud v Ústí nad Orlicí (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 30. září 2005, č. j. 7 C 78/98-466, ve spojení s opravným usnesením ze dne 19. prosince 2008, č. j. 7 C 78/98-599, vypořádal zaniklé bezpodílové spoluvlastnictví účastníků (dále jen „BSM“) tak, že do vlastnictví žalobkyně přikázal movité a nemovité věci uvedené ve výrokové části rozsudku v celkové hodnotě 1 477 850,- Kč (výrok I.), majetek v celkové hodnotě 37 100,- Kč přikázal do výlučného vlastnictví žalovaného (výrok II.), věci specifikované ve výroku III. rozsudku přikázal do podílového spoluvlastnictví účastníků, návrh na vypořádání věcí uvedených ve výroku IV. rozsudku zamítl. Do vlastnictví žalobkyně dále přikázal „podíl ve společnosti AB Drogerie s. r. o. se sídlem České Budějovice, Hraniční 6, IČ 63911396 ve výši 16 900,- Kč“ (výrok V.) a „podíl na podniku Zdeňka Marešová, IČ 43526331 ve výši 0,- Kč“ (výrok VI.). Do vlastnictví žalovaného přikázal „podíl na podniku Jiří Mareš, IČ 44462182 ve výši 583 000,- Kč“ (výrok VII.). Dále soud prvního stupně uložil žalobkyni povinnost doplatit nesplacený zůstatek stavební půjčky u „ČS a. s.“ ve výši 69 417,33,- Kč (výrok VIII.). Účastníkům přikázal k doplacení „nesplacené půjčky

ze smluv o půjčce z let 1982, 1986, 1993, 1995, 1996 a 1997 uzavřených s J. v celkové výši 200 000,- Kč, a to každému z účastníků jednou polovinou“ (výrok IX.). Žalobkyni uložil soud prvního stupně povinnost zaplatit žalovanému na vypořádacím podílu částku 402 616,35 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok X.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení a poplatkové povinnosti (výroky XI. – XIV.).

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 31. května 2007, č. j. 19 Co 326/2006-560, k odvolání obou účastníků rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I., II., III., IV., V., VIII., IX., X. a XIV. potvrdil (výrok I.). Ve výrocích VI. a VII. jej změnil tak, že se nepřikazuje „podíl na podniku Zdenka Marešová, IČ 43526331“ do vlastnictví žalobkyně a „podíl na podniku Jiří Mareš, IČ 44462182“ do vlastnictví žalovaného (výrok II.). Dále pak odvolací soud rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů (výroky III. – V.).

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání s tím, že je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a uplatnila dovolací důvod spočívající v nesprávném právním posouzení věci podle § 241a odst. 2 písm. a) o. s. ř.

Žalovaný navrhl odmítnutí dovolání.

Obsah rozsudků soudů obou stupňů, jakož i obsah dovolání, je účastníkům znám, společně s vyjádřením žalovaného tvoří obsah procesního spisu, a dovolací soud proto na ně odkazuje.

Podle čl. II. – přechodná ustanovení, bodu 12 zákona č. 7/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, účinného od 1. 7. 2009 (vyjma ustanovení čl. I bodů 69, 71 a 100, ustanovení čl. XIII a ustanovení čl. XVII bodu 1, která nabývají účinnosti 23. 1. 2009), dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vyhlášeným (vydaným) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů; užití nového ustanovení § 243c odst. 2 tím není dotčeno.

Dovolací soud proto při projednání dovolání postupoval podle občanského soudního řádu ve znění účinném do novely provedené zákonem č. 7/2009 Sb.

Dovolací soud se nejprve zabýval přípustností dovolání a dospěl k závěru, že přípustné není.

Podle § 237 odst. 1 o. s. ř. dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, a) jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, b) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil, c) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů dovolací soud zkoumá přípustnost dovolání ohledně každé vypořádávané položky zvlášť. Skutečnost, že odvolací

soud např. změni rozsudek soudu prvního stupně ohledně jedné či několika položek neznamená, že dovolání je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. i proti těm částem rozsudku odvolacího soudu, které se týkají jiných položek, a že dovolací soud je již v důsledku částečné změny rozsudku soudu prvního stupně odvolacím soudem oprávněn přezkoumat celé rozhodnutí (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. listopadu 2009, sp. zn. 22 Cdo 425/2008, uveřejněný na internetových stránkách Nejvyššího soudu České republiky – www.nsoud.cz).

Dovolání v daném případě není přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. Přípustnost dovolání proti měnicímu rozsudku odvolacího soudu je založena na rozdílnosti (nesouhlasnosti) rozsudku odvolacího soudu s rozsudkem soudu prvního stupně. O nesouhlasné rozsudky jde tehdy, jestliže okolnosti významné pro rozhodnutí věci byly posouzeny oběma soudy rozdílně, takže práva a povinnosti stanovené účastníkům jsou podle závěrů těchto rozsudků odlišné. Odlišností se myslí závěr, který rozdílně konstituuje nebo deklaruje práva a povinnosti v právních vztazích účastníků. Pro posouzení, zda jde o měnicí rozsudek odvolacího soudu, není samo o sobě významné, jak odvolací soud formuloval výrok svého rozsudku, rozhodující je obsahový vztah rozsudků soudů obou stupňů v tom, zda a jak rozdílně posoudily práva a povinnosti v právních vztazích účastníků řízení.

Rozhodnutí odvolacího soudu není ve vztahu k vymezenému dovolacímu důvodu rozhodnutím měnicím.

Dovolatelka výslovně napadla potvrzující výrok rozsudku soudu prvního stupně (výrok IX.), kterým byly účastníkům přikázány půjčky za . . . , nemůže tedy jít proto o přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Dále dovolatelka napadla způsob vypořádání „výsledků podnikatelských aktivit účastníků“, byť ve skutečnosti zpochybňuje pouze závěry vážící se k výsledkům jejího podnikání. Odvolací soud s odkazem na přílehlavou judikaturu Nejvyššího soudu, kterou citoval, vyšel ze skutečnosti, že při zohlednění výkonu podnikatelské činnosti jedním z manželů ve vztahu k podniku, který je v jeho výlučném vlastnictví, je tento manžel povinen nahradit do BSM částku rovnající se kladnému rozdílu mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku BSM představovanou cenou jeho podniku, přičemž v případě záporné hodnoty není co do BSM nahrazovat. Vzhledem ke skutečnosti, že podnik žalobkyně podle dokazování vykázal zápornou hodnotu, otázka výkonu podnikatelské činnosti žalobkyně se do vymezení vzájemných práv a povinností účastníků žádným způsobem nepromítla. V tomto směru pak ke stejnému výslednému závěru dospěl i soud prvního stupně, neboť i ten vyšel (a odvolací soud převzal jeho skutková zjištění jako správná) ze záporné výsledné hodnoty podniku (jakožto věci hromadné) žalobkyně se stejnými právními důsledky. I potud jde tedy o rozhodnutí potvrzující.

Dovolání tak je přípustné pouze za splnění podmínek vyplývajících z § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., tj. pro řešení otázky zásadního právního významu.

Při posuzování přípustnosti dovolání pro řešení otázky zásadního právního významu se předpokládá, že dovolací soud bude reagovat na právní otázku, kterou dovolatel konkrétně vymezí (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. června 2004, sp. zn. 21 Cdo 541/2004, uveřejněné v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck, pod pořadovým č. C 3080, usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne

30. září 2004, sp. zn. 29 Odo 775/2002, uveřejněné v časopise Právní rozhledy, 2005, č. 12, str. 457 a řadu dalších, implicity též nálezn Ústavního soudu České republiky ze dne 20. února 2003, sp. zn. IV. ÚS 414/01, uveřejněný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, C. H. Beck, svazek 29, 2003, pod pořadovým č. 23). Jestliže taková právní otázka není v dovolání určité a s dostatečnou srozumitelností vymezena, nelze žádat po dovolacím soudu, aby se jeho dovolací přezkum stal bezbřehou revizí věci, jež by se ocitla v rozporu s přezkumnými limity dovolacího řízení, danými zejména ustanovením § 242 o. s. ř. (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. prosince 2008, sp. zn. 28 Cdo 3440/2008, uveřejněné na internetových stránkách Nejvyššího soudu České republiky – www.nsoud.cz nebo usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. dubna 2009, sp. zn. 22 Cdo 1762/2007, uveřejněné tamtéž). Pokud dovolání neformuluje žádnou otázku zásadního právního významu, nevede ani polemiku s právními názory odvolacího soudu, ale zpochybňuje skutkové závěry odvolacího soudu, pak nemůže být přípustnost dovolání pro zásadní právní význam napadeného rozhodnutí založena (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 18. října 2006, sp. zn. 28 Cdo 2551/2006, uveřejněné v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck, pod pořadovým č. C 4666).

Dovolatelka v dovolání nevymezuje žádnou otázku zásadního právního významu a tato se z obsahu dovolání ani nepodává.

Ve vztahu k potvrzujícímu výroku ohledně půjček dovolání neobsahuje sebemenší argumentaci a je otázkou, zda tento výrok žalobkyně dovolání skutečně napadnout chtěla, jestliže následně v textu dovolání odkazuje na výrok X. rozsudku soudu prvního stupně.

Žalobkyně ve vztahu k posouzení výsledků výkonu její podnikatelské činnosti nevede polemiku s žádným právním názorem odvolacího soudu; naopak výslovně vyjadřuje souhlas s tím, jakým způsobem má být po právní stránce promítnut výkon podnikatelské činnosti žalobkyně do vypořádání BSM účastníků, neboť v dovolání zdůrazňuje, že „nemíní polemizovat“ s rozhodnutími dovolacího soudu, na která odvolací soud ve svém rozhodnutí odkázal. Výslovně uvedla, že tento přístup je možný, v dané souvislosti však odvolacímu soudu vytýká „nedostatečně zjištěný skutkový stav, neboť aktiva a pasiva podnikání nebyla v řízení dostatečně prokázána“.

Zjištění ceny podniku, ke kterému soud přistupuje prostřednictvím znaleckého dokazování, je otázkou skutkovou, nikoliv právní. Námitka, že soud při stanovení hodnoty podniku chybně akceptoval nesprávné závěry podávající se ze znaleckého posudku, představuje tvrzené pochybení při zjišťování skutkového stavu věci, které nemůže založit přípustnost dovolání opírající se o řešení otázky zásadního právního významu (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 10. prosince 2009, sp. zn. 22 Cdo 5155/2008, uveřejněné na internetových stránkách Nejvyššího soudu České republiky – www.nsoud.cz).

Tím, že dovolatelka na odlišných skutkových závěrech buduje jiný názor na stanovení hodnoty podniku, nezpochybňuje ve skutečnosti právní posouzení věci odvolacím soudem, ale skutková zjištění, která byla pro právní posouzení věci odvolacím soudem rozhodující a uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 3 o. s. ř. Tímto důvodem však přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. založit nelze (srovnej též právní názor vyjádřený v usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. června 2004, sp. zn. 21 Cdo 541/2004, uveřejněném v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck, 2005,

pod pořadovým č. C 3078 nebo nález Ústavního soudu České republiky ze dne 4. března 2009, sp. zn. II. ÚS 3005/2007, uveřejněný na internetových stránkách Ústavního soudu České republiky – <http://nalus.usoud.cz>).

Z obsahu dovolání ostatně ani není zřejmé (bez ohledu na naprostou obecnost výhrad dovolatelky vůči postupu odvolacího soudu), jakým způsobem se měla její výtka promítnout do poměrů souzené věci a do „nesprávného potvrzení výroku č. X.“, tj. výroku o povinnosti žalobkyně zaplatit žalovanému vypořádací podíl. Jestliže totiž nalézací soudy vyšly ze zjištění, že hodnota podniku žalobkyně je vysoce záporná, učinily závěr, že z tohoto titulu se výsledky podnikání žalobkyně do vypořádání nepromítnou a žalobkyni v dané souvislosti nebyla uložena žádná platební povinnost vůči žalovanému. Jakékoliv jiné posouzení hodnoty podniku z hlediska náznaku obsaženého v dovolání, zda všechny závazky, které znalec posuzoval a zohlednil je jako součást podniku žalobkyně, skutečně součástí podniku žalobkyně tvoří, nemohou vést pro žalobkyni k příznivějšímu rozhodnutí, jestliže soudy v souvislosti s jejím podnikáním do vypořádání nezahrnuly žádnou částku.

Nejvyšší soud České republiky dovolání žalobkyně proto podle § 243b odst. 5 věty první a § 218 písm. c) o. s. ř. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů dovolacího řízení vychází z toho, že dovolání žalobkyně bylo odmítnuto a žalovanému vznikly náklady (§ 243b odst. 5, § 224 odst. 1 a § 146 odst. 3 o. s. ř.). Náklady vzniklé žalovanému představují odměnu za jeho zastoupení v dovolacím řízení advokátem, která činí podle § 4 odst. 3 ve spojení s § 8, § 10 odst. 3, § 15 a § 18 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů částku 2 550,- Kč, a dále paušální náhradu hotových výdajů 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za jeden úkon právní služby (vyjádření k dovolání) - celkem 2 550,-Kč, a dále náhradu za daň z přidané hodnoty ve výši 20 % - 510,- Kč, tj. celkem částku ve výši 3 060,- Kč. Dovolací soud proto uložil žalobkyni povinnost, aby žalovanému nahradila náklady dovolacího řízení ve výši 3 060,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce žalovaného (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1, § 167 odst. 2 o. s. ř.).

Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

Nebude-li ve stanovené lhůtě splněna povinnost usnesením uložená, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

V Brně dne 9. prosince 2010

Mgr. Michal Králík, Ph. D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Irena Prokešová

Original

OKRESNÍ SOUD
v Ústí nad Orlicí
Renata Suchomelová

podáno poštou došlo dne: podáno osobně

- 2 -07- 2007 10.7.07 mod.

Číslo jednací: přílohy

48 | 98-560

19Co 326/2006-560

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 7. 2007
OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ
dne 16. červce 2007

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sladkovské a soudců JUDr. Miluše Krejzlíkové a Viktora Kuči ve věci žalobkyně **Zdeňky Marešové**, nar. bytem zastoupené JUDr. Radomilem Mackem, advokátem se sídlem Lanškroun, Máchova 58, proti žalovanému **Jiřimu Marešovi**, nar. bytem Albrechtice 68, zastoupenému JUDr. Josefem Filipem, advokátem se sídlem Ústí nad Orlicí, Komenského 156, o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, k odvolání účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 30.9.2005, č.j. 7C 78/98-466, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I, II, III, IV, V, VIII, IX, X a XIV **potvrzuje.**
- II. Ve výroku VI a VII se **mění** tak, že se nepřikazuje "podíl na podniku Zdenka Marešová, IČ 43526331" do vlastnictví žalobkyně a "podíl na podniku Jiří Mareš, IČ 44462182" do vlastnictví žalovaného.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení ani před okresním ani před krajským soudem.
- IV. Žalobkyně je povinna nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 13.609,35 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaný je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 11.609,35 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Okresní soud výše označeným rozsudkem vypořádal bezpodílové spoluvlastnictví účastníků tak, že do výlučného vlastnictví žalobkyně přikázal dům č. ... na stavební parcele č. ... , stavební parcelu č. ... a pozemkovou parcelu č. ... vše v obci ... v hodnotě 1.400.000,- Kč a dále movité věci popsané ve výroku I rozsudku v hodnotě 77.850,- Kč (výrok I.). Do vlastnictví žalovaného přikázal movité věci popsané ve výroku II. v celkové hodnotě 37.100,- Kč (výrok II.). Tmavý nábytek do dětského pokoje a jednu sadu ovčích dek přikázal do podílového spoluvlastnictví účastníků, každému jednou polovinou (výrok III.). Zamítl návrh na vypořádání objektu č. 127 včetně stavebních a pozemkových parcel v katastrálním území ... a návrh na vypořádání movitých věcí popsanych ve výroku IV. (výrok IV.). Do vlastnictví žalobkyně přikázal podíl ve společnosti AB Drogerie s.r.o. se sídlem v Českých Budějovicích, Hraniční 6 ve výši 16.900,- Kč (výrok V.). Do vlastnictví žalobkyně dále přikázal podíl na podniku Zdeňka Marešová IČ 43526331 ve výši 0,- Kč (výrok VI.). Do vlastnictví žalovaného přikázal podíl na podniku Jiří Mareš IČ 44462182 ve výši 583.000,- Kč (výrok VII.). Žalobkyni přikázal k doplacení nesplacený zůstatek stavební půjčky u ČS a.s. ve výši 69.417,33 Kč (výrok VIII.). Účastníkům přikázal k doplacení nesplacené zůstatky půjček ze smlouvy o půjčce z let 1982 – 1997 uzavřených s ... v celkové výši 200.000,- Kč, a to každému z účastníků jednou polovinou (výrok IX.). Žalobkyni uložil zaplatit žalovanému na vypořádacím podílu 402.616,35 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok X.). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok XI.). Žalobkyni uložil nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 10.809,35 Kč a žalovanému uložil povinnost nahradit České republice na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí náklady řízení ve výši 8.809,35 Kč, oběma do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok XII. a XIII.). Účastníkům pak uložil, aby společně a nerozdílně zaplatili soudní poplatek ve výši 56.143,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Ústí nad Orlicí (výrok XIV.).

Okresní soud vzal za prokázané, že bezpodílové spoluvlastnictví účastníků bylo ke dni 2.1.1998 zrušeno rozhodnutím Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 14.11.1997, č.j. 8C 156/97-17. Účastníci se o vypořádání BSM nedohodli a žaloba o vypořádání BSM byla ve smyslu § 149 odst. 3 a 4 obč. zák. podána včas. Okresní soud při stanovení rozsahu zaniklého BSM vycházel z ustanovení § 143 obč. zák. Vzal za prokázané, když ostatně mezi účastníky o tom nebylo sporu, že ze společných prostředků nabyli dům č. ... v ... s příslušnými pozemkovými parcelami a dále movité věci uvedené ve výroku I. a II. rozsudku. S ohledem na velmi dlouhou dobu, která uplynula od zrušení BSM, pak přikázal tyto věci do výlučného vlastnictví každého z účastníků tak, jak je dosud užívali s výjimkou jedné sady ovčích dek a nábytku do dětského pokoje, které užívá dcera účastníků, a proto tyto věci přikázal do podílového spoluvlastnictví účastníků. Žalobu zamítl ohledně movitých věcí, u kterých dovodil, že byly buď pořízeny před uzavřením manželství účastníků nebo byly získány darem některým z účastníků, případně ke dni zániku BSM nebyla prokázána jejich existence. Dům č. ... s pozemky v katastrálním území ... a další movité věci, tak jak jsou popsány v odůvodnění rozsudku okresního soudu, byly zakoupeny žalobkyní jako podnikatelkou. Bylo prokázané, že tyto věci k podnikání používala, a to i pokud byly nějakou dobu umístěny v domě účastníků, když žalobkyně tam po určitou dobu měla svoji kancelář, proto nepatří do BSM. Do aktiv BSM byl zahrnut podíl žalobkyně ve společnosti AB Drogerie s.r.o. ve výši 16.900,- Kč, podíl na podniku Zdeňka Marešová v hodnotě 0,- Kč a podíl žalovaného na podniku Jiří Mareš ve výši 583.000,- Kč. Zůstatek stavební půjčky poskytnuté na dům č. ... v ... a soud přikázal žalobkyni k doplacení, neboť tuto

půjčku žalobkyně splácí a ke dni zániku BSM zůstatek činil 69.417,33 Kč. Do vypořádání zahrnul také půjčky od _____, když dovedl, že splatnost půjček nebyla sjednána, na půjčky nebylo nic splaceno, půjčky byly postupně poskytnuty v letech 1982 – 1997 v celkové výši 200.000,- Kč a žalovaný o těchto půjčkách nevěděl. S ohledem na tyto skutečnosti a s ohledem na případnou možnost promlčení nároku na vrácení těchto půjček byly příkázány k doplacení každému z účastníků jednou polovinou s odůvodněním, že tak žádný z účastníků nebude zvýhodněn či zatížen oproti podílu druhého z účastníků. Každý z účastníků pak bude mít na zvážení, zda podíl na půjčce splatí či zda a jakým způsobem se bude vůči věřitelce proti případnému uplatnění nároku na vrácení půjčky bránit. Prostředky získané ze stabilizačního příspěvku či jako výpomoc ve formě slevy od zaměstnavatele neposoudil jako výlučné prostředky některého z účastníků, jejichž vynaložení by mu mělo být v rámci vypořádání zohledněno jinak, než jako zásluha na pořízení věci. V řízení pak nebylo prokázáno, zda a jakou částku žalovaný za trvání manželství účastníků z jejich společných prostředků splatil na původně nenávratnou půjčku na stabilizační družstevní výstavbu dle smlouvy z 1.3.1975, či zda závazek vůči organizaci splnil. Při vypořádání nezohlednil okresní soud prostředky, které žalovaný vynaložil na placení výživného pro dítě z předcházejícího manželství s odůvodněním, že při vypořádání BSM se nelze domáhat náhrady toho, co bylo vynaloženo na pořízení věcí, které slouží k běžné osobní potřebě jednoho z manželů nebo k úhradě jeho běžných povinností, popřípadě k úhradě povinností, které vyplývají ze zákona, např. plnění vyživovací povinnosti k dětem nebo rodičům. Pokud žalovaný tvrdil, že za manželství ze společných prostředků účastníků byly vynaloženy prostředky na dům č. _____ v _____ ve výši 1.000.000,- Kč, pak tato tvrzení nebyla prokázána. Okresní soud tedy dovedl, že aktiva BSM tvoří částku 2.114.850,- Kč, pasiva 269.417,33 Kč. Čistý majetek činí částku 1.845.432,70 Kč. Při rovnosti podílů účastníků by se každému z účastníků měl dostat majetek v hodnotě 922.716,35 Kč. Žalobkyni se vypořádáním dostává aktiv v celkové hodnotě 1.494.750,- Kč a pasiv v celkové hodnotě 169.417,33 Kč, tj. čistý majetek ve výši 1.325.332,70 Kč. Žalovanému se vypořádáním dostává aktiv ve výši 620.100,- Kč, pasiv ve výši 100.000,- Kč, tj. čistý majetek ve výši 520.100,- Kč. Aby byly podíly obou účastníků stejné, okresní soud uložil žalobkyni uhradit žalovanému vypořádací podíl ve výši 402.616,35 Kč. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 142 odst. 2 o.s.ř., když každý z účastníků měl ve věci částečný úspěch a stejným způsobem bylo rozhodnuto ve smyslu § 148 odst. 1 o.s.ř. o nákladech dokazování a ve smyslu § 2 odst. 1 písm. d/, 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudním poplatku.

V odvolání žalobkyně namítala, že do vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví neměla být zahrnuta lednice Calex z roku 1996, neboť se jedná o věc, která je součástí jejího podniku. Ceny věcí uvedených ve výroku I rozsudku pak označila za nepřiměřené. Naopak žehlička značky Moulinex měla být zahrnuta do vypořádání a příkázána do vlastnictví žalovaného, neboť tento má tuto věc ve svém držení. Horkovzdušná trouba rovněž měla být vypořádána, když tato věc byla odnesena žalovaným 18.7.1997, což by mohl potvrdit příslušník Policie ČR pan _____. Dámské hodinky od společnosti Procter and Gamble dostala darem a tuto věc rovněž odnesl žalovaný v létě roku 1997, stejně jako vysavač značky Rainbow. Pokud pak soud neměl v dané věci jasno, měl účastníky poučit o jejich povinnosti tvrzení prokázat. Naopak za správný postup označila žalobkyně zamítnutí návrhu na vypořádání objektu č. _____ s pozemky, neboť jsou součástí podniku žalobkyně. Nesouhlasila však s tím, aby podnik byl hodnocen částkou 0,- Kč. Pokud není akceptována záporná hodnota podniku, dochází k porušení zásady rovnosti. Ze strany žalobkyně přitom nešlo o účelově vytvořený stav, ale o objektivní skutečnost, ke které by mělo být při vypořádání přihlédnuto, neboť objekty podnikání byly postiženy povodní. Na zápornou hodnotu jejího

podnikání by mělo být tedy pohlíženo jako na společný dluh účastníků řízení a ten by měl být uhrazen společně. Domáhala se změny rozsudku okresního soudu v naznačených směrech.

V odvolání žalovaný nepovažoval za správné ponechat tmavý nábytek z dětského pokoje a sadu ovčích dek v podílovém spoluvlastnictví účastníků, neboť takové rozhodnutí povede k nutnosti dalšího vypořádání, přičemž pokud by byla věc přikázána pouze jednomu z účastníků, jednalo by se pouze o vypořádání mezi tímto účastníkem a dcerou účastníků. Žalovaný dále namítal, že nemělo ohledně vypořádání objektu č. s pozemky dojít k zamítnutí návrhu, neboť tyto nemovitosti patřily do nevypořádané masy BSM a mělo by být určeno, že připadají žalobkyni. Odůvodnění, že jsou součástí podniku a nepatří tedy do nevypořádané masy BSM podle žalovaného neobstojí. Stejně tak jako věci movité, u kterých je zdůvodněno, že patřily účetně do podnikání žalobkyně. Žalovaný dále nesouhlasil s tím, aby předmětem vypořádání nebyly věci, které žalobkyně získala v důsledku aktivit při svém podnikání jako výhru, bonus. Také dámské hodinky, zlatý prsten a dámský kožich tříčtvrteční délky nejsou věci osobní potřeby a měly by být vypořádány. Podle názoru žalovaného nebyla hodnota podniku žalobkyně a nakonec ani žalovaného správně zjištěna. Žalovaný tuto skutečnost namítal, okresní soud se však s touto námitkou nevypořádal. Znalec provedl ocenění podniku stanovením výše čistého obchodního majetku podniku jako rozdíl obchodního majetku podnikatele a jeho závazku ke konkrétnímu datu. Znalec vycházel z položek vykázaných v účetnictví k datu 31.12.1997 a daňových priznání za rok 1997. Přitom měl vycházet ze součtu cen jednotlivých druhů majetku. Cena nemovitostí i věcí movitých byla zjištěna samostatně znaleckými posudky Ing. Rudolfa Jungera a Milana Daška. Z těchto znaleckých posudků však okresní soud nevycházel a převzal stanovenou účetní cenu znalcem Ing. Janem Bartošem. Zahrnutí nesplacených půjček poskytnutých Josefou Šemberovou do vypořádání považoval žalovaný za nesprávné, výpověď svědkyně označil za nevěrohodnou a účelovou. Žalobkyně neprokázala, jak takto získané prostředky použila a zda mohou být považovány za investice z jejího majetku na společný majetek. S ohledem na tyto námitky pak není správně stanovena výše vypořádacího podílu, která by měla být podstatně vyšší s ohledem na skutečnou hodnotu podniku žalobkyně i žalovaného. Domáhal se proto změny napadeného rozsudku.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení, které mu předcházelo, když nebyl vázán rozsahem odvolání, neboť v tomto případě z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky ve smyslu § 212 písm. d/ o.s.ř. poté, co dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno včas, proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné a osobou oprávněnou (§ 201, § 202 a contr., § 204 o.s.ř.). Řízení doplnil dále uvedeným způsobem a dospěl k následujícím závěrům.

Majetkové společenství účastníků jako manželů, tedy bezpodílové spoluvlastnictví účastníků zaniklo před 1. červencem 1998 a je proto třeba ho vypořádat podle občanského zákoníku ve znění před novelou provedenou zákonem č. 91/1998 Sb. (viz R 20/2000 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek). Podle § 143 obč. zák. je v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů vše, co může být předmětem osobního vlastnictví a co bylo nabyto některým z manželů za trvání manželství, s výjimkou věcí získaných dědictvím nebo darem, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě nebo výkonu povolání jen jednoho z manželů. Podle § 149 odst. 1 obč. zák. zanikne-li bezpodílové spoluvlastnictví, provede se vypořádání podle zásad uvedených v § 150 obč. zák. Podle § 150 obč. zák. se při vypořádání vychází z toho, že podíly manželů jsou stejné. Každý z manželů je oprávněn požadovat, aby mu bylo uhrazeno, co ze svého vynaložil na společný majetek a je povinen nahradit, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho ostatní majetek. Dále se přihlédne především

k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu a k tomu, jak se zasloužil o nabytí a udržení společných věcí. Podle § 148a odst. 3 obč. zák. k použití majetku v bezpodílovém spoluvlastnictví manželů potřebuje podnikatel při zahájení podnikání souhlas druhého manžela. K dalším právním úkonům souvisejícím s podnikáním již souhlas druhého manžela nepotřebuje. Za výkon povolání je třeba považovat i podnikání jednoho z manželů jako fyzické osoby (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 2.4.2002, sp. zn. 22Cdo 1717/2000 publikovaný pod C 1127/svazek 16 Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu). Podnikání, definované v § 2 odst. 1 zákona č. 513/91 Sb. jako soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku je jedním z možných způsobů ekonomického zajištění manželů. V porovnání se zaměstnaneckým poměrem je podnikání výdělečným způsobem rizikovějším, a to už jen proto, že podnikatel musí vedle své práce vynaložit i materiální a jiné náklady. Pro BSM má podnikání manžela významný ekonomický dopad nejen jako jeho zdroj, ale ovlivňuje také jeho rozsah. Věci sloužící k výkonu povolání, respektive podnikání manžela, jsou jeho odděleným majetkem a také neúspěšné podnikání může mít vliv na rozsah BSM. Podle § 147 obč. zák. pohledávka věřitele jen jednoho z manželů, která vznikla za trvání manželství, může být při výkonu rozhodnutí uspokojena i z majetku patřícího do bezpodílového spoluvlastnictví manželů. Proto také § 148a odst. 1 obč. zák. vyžaduje souhlas druhého manžela k prvnímu použití společného majetku podnikatelem k podnikání.

Výnos z podnikání stejně jako mzda z pracovního poměru náležející jednomu z manželů je nejčastějším zdrojem BSM, z něhož je pak pořizován společný majetek manželů. Ze žádného ustanovení občanského zákoníku nevyplývá, že společným majetkem by měl být jen zisk chápáný jako rozdíl mezi výnosem z podnikání a náklady na podnikání v souvislosti s tím vynaložené. Není tedy žádného zákonného důvodu, aby jakýkoliv výnos z podnikání manžela byl vylučován z režimu bezpodílového spoluvlastnictví. Pokud jsou však z výnosu podnikání pořízeny věci sloužící k podnikání, stávají se výlučným vlastnictvím podnikajícího manžela, neboť tak stanoví zákon v § 143 obč. zák. Jsou-li pak výnosy vloženy zpět do podnikání (např. na nákup materiálu, mzdy zaměstnanců, placení daní apod.), jde o použití prostředků BSM na oddělený majetek jednoho z manželů, který by měl k požadavku druhého z manželů do BSM nahradit. Ke dni zániku manželství by tak podnikající manžel měl podle § 150 obč. zák. vrátit, co ze společného bylo na tyto jeho věci (popř. jeho podnikání) vynaloženo. Přitom ovšem nelze pominout, že věc, jež slouží jen k podnikání jednoho z manželů, slouží i k vytváření dalších výnosů, kterými je BSM účastníků obohacováno, jsou-li tyto výnosy použity ke společným účelům (například příspěvek na společnou domácnost, pořízení věcí sloužících oběma manželům, zaplacení dovolené apod.). Stejně tak by nemělo být přehlíženo, že cena věcí sloužících k podnikání se jejich používáním (i vytvářením výnosů, jež patří do BSM) snižuje. Podnikání je tedy nutno chápat jako činnost, z níž výnosy náleží oběma manželům a která obvykle slouží i k získávání hodnot náležejících do BSM. Potom ovšem nelze opomenout ani výdaje a závazky podnikajícího manžela, které mu vznikly v souvislosti s jeho podnikáním, neboť je nelze oddělovat od podnikání, z něhož má prospěch i druhý manžel.

Z výše učiněných závěrů pak vyplývá značná obtížnost vyčíslení toho, co by měl podnikající manžel nahradit ve prospěch BSM ve smyslu § 150 věty druhé obč. zák. Ze sporu o vypořádání BSM nelze však činit vyúčtovací spor, v němž by se dohledávaly jednotlivé výnosy a výdaje s jejich účelovým určením zpravidla bez možnosti dospět ke spolehlivým závěrům. Proto se dnes již ustálená judikatura přiklonila k řešení, kdy by podnikající manžel byl povinen nahradit do BSM takovou částku, jež by se rovnala pozitivnímu (kladnému) rozdílu mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku BSM, což zpravidla bude

představovat cenu podniku (pokud nebyl vytvořen i vynaložením oddělených prostředků podnikajícího manžela). V případě, že by výsledná hodnota byla záporná (například v důsledku zadlužení), není co do BSM nahrazovat a také není žádné opodstatnění k takové ztrátě v rámci řízení o vypořádání BSM přihlížet jinak, než v rámci eventuelních úvah o disparitě podílů. Nelze totiž akceptovat, aby v rámci vypořádání měl jeden z manželů prospěch jen z aktiv podnikání druhého manžela (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22Cdo 2545/2003, sp. zn. 22Cdo 1052/2004 publikované na internetových stránkách Nejvyššího soudu). Tyto závěry dopadají i na vypořádání leasingových splátek zaplacených podnikajícím manželem na věc, která sloužila k jeho podnikání. Leasing není v České republice upraven konkrétním ustanovením právního předpisu (ať občanského nebo obchodního zákoníku). Nejvyšší soud v rozsudku z 27.11.2003, sp. zn. 30Cdo 2033/2002 uvedl, že "leasingová smlouva" má povahu inominátní smlouvy ve smyslu § 51 a 491 obč. zák., jejímž cílem je konečný převod vlastnictví k předmětu na leasingového nájemce. Prvky nájmu předmětu leasingu nemohou samy o sobě obstát jako "čistá nájemní smlouva". Ujednání této inominátní smlouvy proto nelze v tomto smyslu například rozštěpit ve smyslu ustanovení § 41 obč. zák. na část týkající se závazku spojených s "nájmem předmětu leasingu" a na část vztahující se k závazku převodu předmětu leasingu do vlastnictví leasingového nájemce, a to právě s ohledem na specifický účel této inominátní smlouvy.

Jestliže podnikající manžel uzavře za trvání manželství leasingovou smlouvu, jejímž předmětem je věc, kterou užívá k podnikání a k níž nabude vlastnictví až po zániku BSM, je zřejmé, že ke dni zániku BSM nejde o věc v jeho vlastnictví. Proto tato věc nemůže být v rámci řízení o vypořádání BSM přikázána některému z manželů. Lze jen uvažovat o tom, na kolik je podnikající manžel povinen vrátit do BSM, co bylo ze společného vynaloženo na splátky leasingové společnosti, které lze považovat i za splátky kupní ceny. Z leasingové smlouvy ovšem podnikajícímu manželovi vzniká majetkové právo ve vztahu k leasingové společnosti a je významné, jaká je jeho hodnota. Z výše uvedených výkladů stran povinnosti podnikajícího manžela vrátit do BSM, co bylo vynaloženo na jeho podnikání, pak logicky vyplývá, že tato hodnota by měla být zahrnuta do aktiv jeho podnikání, jež jsou určující pro stanovení výsledné částky, kterou by do BSM měl vrátit (nahradit). Přitom nelze uvažovat o tom, že by tato hodnota měla být dána výší dosud zaplacených leasingových splátek. Předmětem leasingu je totiž věc, která slouží k podnikání a (jak již bylo výše vyloženo) výnosy z něho jsou majetkem společným, přičemž při tomto podnikání dochází také k opotřebení této věci. O povinnosti podnikajícího manžela zaplatit druhému manželovi finanční částku na vyrovnání podílu podle § 150 obč. zák. lze však uvažovat jen za předpokladu shora již uvedeného, a to když aktiva podniku manžela převažují nad pasivy.

Na rozdíl od podnikatele fyzické osoby není společník společnosti s ručením omezeným z důvodu účasti v této společnosti podnikatelem. Proto nelze uvažovat o tom, že by obchodní podíl mohl jako součást podniku náležet výlučně manželu – společníku obchodní společnosti. Obchodní podíl je tedy v rámci BSM třeba vypořádat a může být přikázán jen společníku obchodní společnosti.

Při stanovení ceny věcí pro účely vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů se vychází z ceny věcí v době vypořádání, avšak z jejich stavu v době zániku tohoto spoluvlastnictví. Pravidla pro oceňování jiné majetkové hodnoty, než věci v rámci řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví, jsou pak obdobná a platí, že se vychází z jejího stavu (jenž je určený kvalitou a kvantitou v daném čase) v době zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů, avšak její ceny či cenových relací platných v době vypořádání.

Vznikl-li za trvání manželství dluh, z něhož byl zavázán jenom jeden z manželů, který například uzavřel vlastním jménem smlouvu o půjčce a bylo-li takto získaných peněz použito na koupi určité věci, tj. byla-li za ně získána určitá majetková hodnota, náleží i tato hodnota za splnění ostatních podmínek uvedených v § 143 obč. zák. a bez ohledu na to, zda byla smlouva o půjčce platně uzavřena, do bezpodílového spoluvlastnictví. K závazku manžela, který takto opatřil peníze a je povinen je vrátit, například i jako plnění ze smlouvy o půjčce, a který je vynaložil ve skutečnosti na společný majetek ze svého, se přihledne při vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví. Zda je závazek ze smlouvy o půjčce součástí jmění v BSM či nikoliv, se posuzuje podle okolností, které tu byly v době vzniku závazkového vztahu.

Z výše uvedených zákonných ustanovení a ustálené judikatury odvolací soud vycházel a po doplnění znaleckého posudku k ocenění podniku žalobkyně i žalovaného dospěl k následujícím závěrům.

Z nemovitostí byl správně do bezpodílového spoluvlastnictví manželů zařazen dům č. s příslušnými pozemky v , neboť byl zakoupen za trvání bezpodílového spoluvlastnictví k užívání rodinou účastníků a ke dni zániku BSM byl oceněn tržní cenou 1.400.000,- Kč znalcem Ing. Rudolfem Jungerem, který byl v řízení k ceně nemovitostí opakovaně vyslechnut a své závěry o výši tržní ceny přesvědčivě zdůvodnil. Dům č. s příslušnými pozemky v okresní soud správně do aktiv BSM nezařadil, neboť tyto nemovitosti byly sice pořízeny za trvání bezpodílového spoluvlastnictví na úvěr, ale byly zakoupeny výlučně pro podnikání žalobkyně, také tak byly užívány a úvěr 560.000,- Kč byl doplacen za trvání manželství. Tržní cena byla ke dni zániku BSM stanovena znalcem částkou 900.000,- Kč a bylo s ní počítáno při stanovení ceny podniku žalobkyně pro účely vypořádání, jak o tom bude pojednáno dále.

Do aktiv BSM byl správně zařazen i obchodní podíl žalobkyně ve společnosti AB Drogerie s.r.o. ve výši 16.900,- Kč a tento obchodní podíl byl správně přikázán žalobkyni jako společníci této společnosti.

Věci sloužící k podnikání jednoho z manželů nejsou součástí bezpodílového spoluvlastnictví, jak bylo vysvětleno shora. Podnikající manžel je povinen nahradit do BSM tzv. cenu podniku, tj. kladný rozdíl mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku BSM. Je-li taková hodnota záporná, není co do BSM nahrazovat. Vzhledem k námitkám účastníků k ocenění podniku účastníků znalcem, doplnil odvolací soud odvolací řízení a vyzval znalce Ing. Jana Bartoše, aby při stanovení ceny podniku účastníků vycházel při ocenění podniku žalobkyně z tržní ceny domu č. a příslušných pozemků, tak jak byla stanovena znalcem Ing. Rudolfem Jungerem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, stavebnictví, odvětví stavby obytné a nikoliv z účetní hodnoty nemovitostí a aby, pokud se týká vozidel, které měla žalobkyně jako podnikatelka na leasing, ocenil hodnotu majetkových práv těchto vozidel a vzal v úvahu i neuhrazené leasingové splátky ke dni zániku BSM (hodnota majetkových práv činila 830.000,- Kč a neuhrazené splátky představovaly 754.421,- Kč).

Znalec provedl ocenění podniku účastníků ve třech verzích. Pouze pro případ, že by do podnikání účastníků byl zahrnut i rodinný domek č. s pozemky, a to pro každého z účastníků jednou polovinou, byl by rozdíl mezi aktivy a pasivy podnikání žalobkyně kladný a činil by 321.000,- Kč. Takový závěr však nelze učinit, neboť dům č. s pozemky nelze zahrnout do podnikání účastníků, nebyl pro ty účely zakoupen ani používán, pouze nějaký čas zde měla žalobkyně svou kancelář. Při nezahrnutí ceny této nemovitosti do podniku účastníků

pak při účetní ceně nemovitostí č. (2.000.000,- Kč) činí záporný rozdíl mezi aktivy a pasivy podnikání žalobkyně 996.000,- Kč a při ocenění tržní cenou 900.000,- Kč činí záporný rozdíl 1.329.000,- Kč. Znalec do této částky zahrnul i půjčku od paní , která nebyla předmětem dokazování, byla však zahrnuta v původním účetnictví žalobkyně. I bez kalkulace s touto půjčkou však je v každém případě výsledek podnikání žalobkyně záporný. Není tedy žádné opodstatnění k takové ztrátě v rámci řízení o vypořádání BSM přihlížet, neboť ani úvaha o disparitě podílů nepřichází v tomto případě, a to právě proto, že se jednalo o stav vyvolaný nikoliv subjektivně žalobkyní, nýbrž objektivně v důsledku povodní.

U žalovaného pak činí kladný rozdíl jeho podnikání 583.000,- Kč, který je třeba do vypořádání zahrnout. Odvolací soud zde vycházel z původní verze znaleckého posudku znalce Ing. Jana Bartoše, který se shoduje i s verzí 3 doplnění znaleckého posudku (612.000,- Kč). K částce 612.000,- Kč dospěl znalec poté, co zahrnul do výpočtu i movité věci v celkové výši 29.000,- Kč, které však správně mají být zahrnuty do podnikání žalobkyně. Po odečtení této částky pak činí kladný rozdíl 583.000,- Kč, tak jak odpovídal původní verzi znaleckého posudku.

Odvolací soud tedy postup okresního soudu, který zahrnul do vypořádání pouze aktivní rozdíl podnikání žalovaného ve výši 583.000,- Kč, považuje za správný a ani po doplnění znaleckého posudku v odvolacím řízení na něm nebylo třeba ničeho měnit. Odvolací soud pouze ve výrokové části rozsudku učinil změnu, neboť má za to, že není zákonného opodstatnění pro tzv. "příkázání podniku" tomu účastníku, který je výlučným vlastníkem věci a majetkových práv z jeho podnikatelské činnosti vyplývajících a v rámci vypořádání BSM se pouze kladný rozdíl mezi aktivy a pasivy promítne do celkové částky, která má být vyplacena na úplné vypořádání vzájemných podílů.

Pokud se týká vypořádání movitých věcí a jejich ocenění, pak účastníci proti výši ocenění v průběhu řízení žádné podstatné výhrady nevznesli. Námitka žalobkyně, že lednička Calex z roku 1996 jí neměla být přikázána do výlučného vlastnictví, neboť patří mezi věci sloužící k jejímu podnikání, není důvodná. Mezi věcmi sloužícími k jejímu podnikání je zahrnuta lednička Calex, která byla dle inventurního soupisu z 26.1.1998 uvedena s datem pořízení 21.12.1993 a tomu odpovídá i fakturační doklad z 27.12.1993 (viz č.l. 172 spisu).

Nábytek do dětského pokoje a jedna sada ovčích dek je v užívání dcery účastníků a okresní soud tedy postupoval správně, pokud je přikázal do podílového spoluvlastnictví účastníků. Vzhledem k tomu, že dcera účastníků je zletilá, není žádného důvodu proto, aby byly tyto věci přikazovány pouze jednomu z účastníků. Věci, které nepatří do bezpodílového spoluvlastnictví účastníků, jako například dary, viz zlaté hodinky, žehlička Moulinex, která byla žalobkyni darována její matkou a dále věci patřící do výlučného vlastnictví jednoho z účastníků, jako například vysavač Rainbow, který patří mezi věci sloužící k podnikání žalobkyně, není zákonného důvodu vypořádávat, a proto okresní soud správně návrh na jejich vypořádání zamítl. Předmětem řízení pak nebylo vydání věcí ve výlučném vlastnictví jednoho z účastníků. Věci, u nichž nebylo prokázáno, že byly v době zániku bezpodílového spoluvlastnictví v držení některého z účastníků, pak rovněž nelze zahrnout do vypořádání. Není pak pochyb o tom, že zlatý dámský prsten a dámský kožich tříčtvrteční patří mezi věci osobní potřeby, které rovněž nepatří do bezpodílového spoluvlastnictví.

Odvolací soud rovněž neměl žádného důvodu, proč by měnil závěry okresního soudu ohledně půjček poskytnutých žalobkyní Svědkyně podrobně popsala, kdy a v jaké výši byly půjčky poskytnuty a za jakým účelem. Vzhledem k tomu, že splatnost

půjček nebyla sjednána a na půjčky nebylo dosud nic splaceno, postupoval okresní soud správně, pokud půjčky přikázal k doplacení každému z účastníků jednou polovinou.

Do aktiv BSM tedy okresní soud správně zahrnul nemovitosti a movité věci přikázané žalobkyni v celkové hodnotě 1.477.850,- Kč, obchodní podíl žalobkyně ve společnosti s ručením omezeným v hodnotě 16.900,- Kč, dále movité věci přikázané žalovanému v hodnotě 37.100,- Kč a cenu podniku žalovaného ve výši 583.000,- Kč. Aktiva tak celkem činí 2.114.850,- Kč. Pasiva sestávají ze stavební půjčky ve výši 69.417,33 Kč a půjčky od ve výši 200.000,- Kč. Pasiva tedy celkem činí 269.417,33 Kč. Rozdíl mezi aktivy a pasivy tak představuje 1.845.432,67 Kč a každému z účastníků by tak měl připadnout podíl 922.716,35 Kč. Žalobkyně převzala aktiva celkem ve výši 1.494.750,- Kč a pasiva ve výši 169.417,33 Kč, tedy celkem majetek v hodnotě 1.325.332,67 Kč, tedy o 402.616,32 Kč více, než by jí náleželo. Žalovaný obdržel aktiva ve výši 620.000,- Kč, pasiva ve výši 100.000,- Kč, tedy čistý majetek v hodnotě 520.100,- Kč. Z majetku tedy dostává o 402.616,35 Kč méně a tuto částku je žalobkyně povinna žalovanému zaplatit jako vypořádací podíl.

Odvolací soud tedy rozsudek okresního soudu ve výrocích I., II., III., IV., V., VIII., IX., X. a XIV. jako věcně správný potvrdil podle § 219 o.s.ř. a rozsudek okresního soudu změnil pouze ve výroku VI. a VII. z důvodů shora uvedených, a to ve smyslu § 220 odst. 1 písm. a/ o.s.ř.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení ani před okresním ani před krajským soudem, neboť žádný z účastníků neměl ve věci plný úspěch (§ 142 odst. 2, § 224 odst. 1 o.s.ř.).

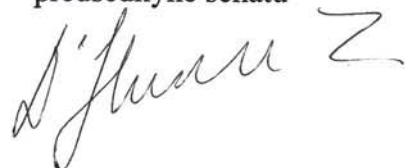
Náklady dokazování před okresním soudem představovaly 25.618,70 Kč a před krajským soudem 5.600,- Kč, celkem 31.218,70 Kč. Ve smyslu § 148 odst. 1 o.s.ř. bylo proto rozhodnuto, že každý z účastníků je povinen nahradit jednu polovinu těchto nákladů. Vzhledem k tomu, že žalobkyně uhradila zálohu před okresním soudem ve výši 2.000,- Kč, zbývá uhradit 13.609,35 Kč. Žalovaný pak uhradil zálohu ve výši 4.000,- Kč, a proto zbývá uhradit 11.609,35 Kč.

o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání.

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které může účastník podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku prostřednictvím okresního soudu k Nejvyššímu soudu v Brně.

Hradci Králové dne 31. května 2007

JUDr. Ludmila Sladkovská
předsedkyně senátu

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 2/2018

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 17.01.2018

T P
XXX
XXX

Vážený pane,

na základě Vaší žádosti ze dne 3.1.2018 Vám v příloze zasílám požadované anonymizované rozsudky.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy:

- anonymizovaný Rozsudek č.j. 7C 78/98-466
- anonymizovaný Rozsudek č.j. 19 Co 326/2006-560
- anonymizovaný Rozsudek č.j. 22 Cdo 400/2009-603

51Si 2/2018

Text těla emailové zprávy z podání 220/2018

Od: Pxxxxx@seznam.cz

Komu: podatelna@osoud.uno.justice.cz

Kopie:

Předmět: Žádost dle zák. č. 106/1999 Sb.

Dobrý den,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, bych Vás chtěl požádat o

zpřístupnění anonymizovaného rozsudku, kterým bylo Okresním soudem v Ústí nad Orlicí, č. j. 7 C

78/98-466, rozhodnuto v právní věci žalobkyně Z. M. proti žalovanému J. M. v souvislosti s vypořádáním

bezpodílového spoluvlastnictví. Zároveň bych chtěl také požádat o anonymizované rozhodnutí o odvolání

v této věci, tj. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 19 Co 326/2006-560.

Uvedená právní

věc byla následně řešena Nejvyšším soudem České republiky (sp. zn. 22 Cdo 400/2009).

Účelem zpřístupnění těchto rozhodnutí je studium oceňování podniků v tomto případě.

Předem moc děkuji a přeji hezký den.

T P

Pro fyzickou osobu:

TP

dat. nar. xxxxxx

trvale bytem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx